

hidtil, og ikke mindst efterhaanden som vort Skolevæsen udvikles stærkt og mangesidigt, vil det have nødtigt at hente Impulser og Hjælp fra friere Former for Skolevæsenet, end det offentlige kan frembyde. Ændringsforslag Nr. 52 er jeg ikke vis paa er ganske nødvendigt, om end man kunde tænke sig, at dette Valg, hvorom der er Tale, ikke kan finde Sted. Denne Tilføjelse har været paa Tale tidligere, og den er i alt Fald meget uskyldig. — Flertallet under Nr. 1 stiller et Ændringsforslag under Nr. 53, som er en Følge af Ændringsforslaget om skolekommissionernes Sammensætning i al Almindelighed med Udelukkelse af, at Lærere, der hører til en privat eller offentlig Skole, kan være til Stede.

Ændringsforslagene Nr. 55, 56 og 57 til § 39 vil jeg ikke kunne tiltræde, idet jeg finder det utænkeligt, at man under de Forhold, som nu er til Stede Landet over, ligefrem skulde kunne forbyde Folkeskolens Lærere at gøre Tjeneste som Kirkesangere. — Ændringsforslagene under Nr. 58 og 59 er en Følge af Menighedsraadsloven. — Ændringsforslag Nr. 60 giver en Kirkesanger Ret til at frasige sig sin Bestilling, hvis han ved legemlig Lidelse er hindret i at kunne udføre den. Jeg kan give den ærede Ordfører Ret i, at det, da der er forekommet Tilfælde, hvor en Lærer under saadanne Forhold ikke har kunnet blive fri for Kirkesangerstillingen, er betimeligt, at en saadan Bestemmelse kommer ind i Loven. — Til § 39 er der under Nr. 61 stillet et Forslag, der ligeledes er en Følge af Menighedsraadsloven. — Ændringsforslag Nr. 62 angaar ogsaa § 39 og er ligeledes en Følge af Menighedsraadsloven. — Ændringsforslagene Nr. 63 og 64 til § 40 refererer sig til Spørgsmaalet om Skolenævnet og er altsaa tidligere omtalt, og Ændringsforslag Nr. 65 til § 41 refererer sig helt og holdent til det Tidspunkt, paa hvilket Lovforslaget skulde tænkes at træde i Kraft; ogsaa dette kan jeg anbefale.

Jeg skal tillade mig at slutte disse faa Bemærkninger til de stilledes Ændringsforslag med at udtale mit Haab om, at denne Sag maa kunne føres frem til et Fællesudvalg, idet jeg anser de Uoverensstemmelser, som er til Stede paa de afgørende Punkter, for at være af en saadan Art, at man vil kunne forvente i et Fællesudvalg at opnaa et Resultat, som maaske begge de høje Ting vil kunne slutte sig til.

Ordføreren (Hvidberg): Jeg skal tillade mig at gøre et Par ganske enkelte Bemærkninger.

Den højtærede Minister udtalte, at vi paa Grund af de mange forskellige Flertal og Mindretal vist ikke havde haft det rigtigt godt indenfor Udvalget. Jeg maa dog i Sandhedens Interesse sige, at vi har haft det udmærket hyggeligt og rart indenfor Udvalget; skønt der er mange Ændringsforslag af forskellig Art, har vi forhandlet dem med stor Venskabelighed.

Til det ærede 11te kongevalgte Medlem (Thomsen) maa jeg desværre sige, at jeg maa beklage, at jeg er ikke ganske enig med ham i hans Syn paa Ændringen angaaende Bibelhistorien som Fag ved Eksamen. Som jeg allerede har udtalt, er det ikke tilstrækkeligt, at man ved en Eksamen har disse rent skriftlige Fag, kan jeg gerne sige: Skrivning, Regning o. s. v., man maa virkelig ogsaa have et mundtligt Fag, hvoraf man kan høre, hvorledes Læreren taler med Børnene, hvorledes disse kan fortælle o. s. v., og saa forekommer det mig rigtignok, at man ikke kan vælge et bedre Fag, bedre i alle Retninger, end netop Bibelhistorien, og derfor har et Flertal indstillet, at dette Fag bliver et af Eksamensfagene. Jeg kan ikke tænke mig, at det kan skade Børnene, Bibelhistorie er et saa almindeligt yndet Fag ogsaa blandt Børnene, at de sikkert grumme gerne ser det opført som Eksamensfag. Jeg vilde meget nødtigt se, at der opføres Fag, hvori der skal høres ved Eksamen, og at Bibelhistorie da er udelukket, navnlig hvis der sættes et andet Fag i Stedet, og for mig er det om at gøre, at der kommer mundtlige Fag ved Eksamen, ellers mangler der noget.

Den højtærede Minister sagde, at vi ved vort Forslag har bevirket, at Beboerne ikke faar Mulighed for at faa en særlig sagkyndig Mand ind i Kommissionen. Det kan jeg nu i og for sig ikke forstaa, for der vælges jo to Medlemmer af Kommunens Beboere, men blandt de skolesøgende Børns Forældre. Hvad skulde der være i Vejen for, at der mellem de skolesøgende Børns Forældre kunde være skolekyndige Mænd? Der er da ogsaa skolekyndige Mænd udenfor Lærerstanden; der er Folk, der har været Lærere, Folk, som er pædagogisk uddannede, men som ikke mere virker i Skolens Tjeneste, saa man kan udmærket godt faa skolekyndige Folk ind i Skolekommissionen ved Vedtagelsen af det Ændringsforslag, som vi har stillet.